

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Baconi Baronis de Verulamio, Vice-Comitis S.
Albani, Summi Angliæ Cancellarii, Opera omnia, Quæ
extant: Philosophica, Moralia, Politica, Historica ...**

Bacon, Francis

Francofvrti ad Moenvm, 1665

Desiccatio; Desiccationis prohibitio; & Desiccati Inteneratio. Historia. Ad
Artic. 2.

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10497643-5

etiam Sexagesimum Annum complet: At Acanthus, & Hedera ultra centesimum duranti. Sed Rubie-
tas non percipitur, quia stectendo caput in terram
novas nascitur Radices, ut veterem à nova distin-
guere haud facile sit.

16. Ex Arboribus grandioribus annosissima
sunt Quercus, Ilex, Ornus, Vlmus, Fagus, Casta-
nea, Platanus, Ficus Ruminalis, Lotos, Oleaster,
Olea, Palma, Morus: ex his nonnulla usque ad octin-
gesimum Annum; etiam earum minus vivaces
usque ad ducentesimum perveniunt.

17. At Arbores Odorata, & Resinosa, ma-
teria sua sive Ligno, etiam illis, quas diximus, ma-
gis durabiles; Etate paulo minus vivaces, Cupres-
sus, Abies, Pinus, Buxus, Juniperus; At Cedrus
Corporis magnitudine adjunctus, etiam superiores fere
aquat.

18. Fraxinus proventu alacris & velox, A-
tatem ad centesimum annum, aut nonnihil ultra
producit; quod etiam quandoque facit Ferula, &
Acer, & Sorbus: At Populus, & Tilia, & Salix, &
(quam appellant) Sycomorus, & Juglans, non ad-
eo vivaces sunt.

19. Malus, Pyrus, Prunus, Malus Puni-
ca, Malus Medica, & Cytria, Mespilus, Cor-
nus, Cerasus, ad Quinquagesimum, aut Sexa-
gesimum Annum pervenire possunt, praesertim si à
Musco, nonnullas ipsarum vestiente, aliquando
purgentur.

20. Generaliter Magnitudo Corporis in Ar-
boribus, cum Diuturnitate vitae, ceteris paribus)
nonnihil habet commune; & similiter durities Ma-
teria: quin & Arbores Glandifera, & Nucifera,
Fructiferis & Bacciferis sunt plerumque vivacio-
res: atque etiam Praecocibus, vel Fructu, vel Fo-
liis, serotina & tardius frondescentes, atque tar-
dus etiam Folia deponentes, Etate diuturniores
sunt: quin & sylvestres cultis, & in eadem specie,
qua acidum Fructum ferunt, illis qua dulcem.

Observatio major.

3. Bene admodum notavit Aristoteles, discrimen inter Plantas, & Animalia, quoad Alimentationem, & Renovationem, quod scilicet Corpus Animalium suis Claustris circumseptum manet; atque insuper postquam ad justam Magnitudinem pervenerit, Alimento continuatur, & conservatur, sed nihil novum excrecit, praeter Capillos, & Ungues, quae pro Excrementis habentur; adeo ut necesse sit Succos Animalium citius veterascere: At in Arboribus, quae novos subinde Ramos, nova Vimina, novas Frondes, novos Fructus immittunt, evenit ut & ipsae, quas diximus, partes novae sint, nec Aetatem passae; cum vero, quicquid viride sit, & adolescens, fortius & alacrius Alimento ad se trahat, quam quod inceperit desiccari; evenit una & simul, ut Truncus ipse, per quem hujusmodi Alimento transit ad Ramos, uberiore & laetiore Alimento in transitu irrigetur, perfundatur, & recreetur: Id quod etiam insigniter patet ex hoc (licet illud non annotaverit Aristoteles, qui nec ea ipsa, quae jam diximus, tam perspicue explicavit) quod in Sepibus, Sylvis caduis, Arboribus tonsis, Amputatio Ramorum, aut Sarcolorum, Caulem ipsum, aut Truncum confortat, illumque efficit longe diuturniorem.

Desiccatio; Desiccationis prohibitio; & Desiccationis Inteneratio.

Historia.

Ad Artic. 2.

1. Ignis, & Calor intensus alia desiccant, alia colliquat;

Limus ut hic durefcit, & hæc ut Cera liquefcit; Vno eodemque Igne. —

Desiccant Terram, & Lapides, & Lignum, & Pannos, & Pelles, & quacunq; non fluunt: Colliquat Metalla, & Gummi, & Butyrum, & Sevum, & hujusmodi.

2. Atramen in illis ipsis quae colliquat Ignis, si vehementior fuerit, ea in fine desiccant; nam & Metalla, ex Igne fortiore, emisso Volatili, minuuntur pondere (praeter Aurum) & deveniunt magis fragilia; atque Oleosa illa & pingua, ab Igne fortiore deveniunt frixa, & rosta, & magis sicca, & crustata.

3. Aër, praecipue apertus, manifesto desiccant, nunquam colliquat, veluti cum via, & superficies Terra, Imbribus madefacta desiccantur; Lintea lota, quae ad Aërem exponuntur, siccantur: Herbae, & Folia, & Flores, in umbra siccantur. At multo magis hoc facit Aër, si aut Solis radiis illustretur, (modo non inducat Putredinem) aut moveatur: ut flantibus Ventis, & in Aëris perflantibus.

4. Etas maximè, sed tamen lentissimè, desiccant, ut sit in omnibus Corporibus, quae Vetustate (modo non interceptantur a Putredine) arescunt: Etas autem nihilest per se, (cum sit Mensura tantum Temporis) sed Effectus producitur à Spiritu Corporum innato, qui Corporis Humorem exugit, & una cum ipso evolat: & ab Aëre circumfusis, qui multiplicat se super Spiritus innatos, & Succos Corporis, eosque depradatur.

5. Frigus omnium maximè proprie exiccant: siquidem Desiccatio non fit nisi per Contractionem: quod est opus proprium Frigoris. Quoniam vero nos Homines Calidum potentissimum habemus in Igne: Frigidum autem infirmum admodum: nihil aliud scilicet quam Hyemis, aut fortasse Glaciei, aut Nivis, aut Nitri: ideo Desiccationes Frigoris sunt imbecilla, & facile dissolubiles: videmus tamen desiccari Faciem Terrae ex Gelu, atque ex Ventis Martii plus, quam ex Sole: cum idem Ventus, qui Humorem lambit, etiam Frigus incutiat.

6. Fumus Foci desiccant, ut in Lavidis: & Linguis Boùm, quae in Caminis suspenduntur: quin etiam Suffitus ex Olybano, aut Ligno Aloes, & similibus, desiccant Cerebrum, & Catarrhis medetur.

7. Sal, mora paulo longiore, desiccant, non tantum in extimis, sed etiam in profundo: ut sit in Carnibus, aut Piscibus salinis, quae per diuturnam Salicionem, manifesto etiam intrinsecus indurantur.

8. Gummi calidiora applicata ad Cutem eam desiccant, & corrugant: quod faciunt etiam Aquae nonnullae constringentes.

9. Spiritus Vini fortis, in tantum desiccant instar Ignis, ut & Albumen Ovi immixtum candefaciat, & Panem torreat.

10. Pulveres desiccant instar Spongiarum, sugendo

Y

figendo Humidum; ut sit in Pulvere, & Atramento injecto. post Descriptionem: Etiam Lævor, & Vnio Corporis (qui non permittit Vaporem Humidi ingredi per poros) per Accidens desiccatur, quia ipsum Aëri exponitur, ut sit in Gemmis, & Speculis, & Laminis Ensim; in qua si spires, cernuntur illa primo vapore obducta, sed paulo post evanescit ille vapor, ut Nubecula. Atque de Desiccatione hac inquisita sint.

11. Granaria in usu sunt hodie, ad partes Germaniæ Orientales, in Cellis subterraneis, in quibus Triticum, & alia Grana conservantur, substrato, & circumposito undique stramine, ad nonnullam altitudinem, quod Humiditatem Caeræ arceat, & sorbeat: Qua industria servantur Grana etiam ad viceſimum, aut tricesimum Annum; neque servantur tantum à Putredine, sed (quod ad præsentem Inquisitionem pertinet) in tali Viriditate, ut Panibus conficiendis optime sufficiant; idemque fuisse in usu in Cappadocia, & Thracia, & nonnullis locis Hispaniæ, perhibetur.

12. Granaria, in Fastigiis Aedium, cum Fenestris ad Orientem & Septentrionem commode collocantur; quin etiam constituunt quidam duo Solaria, superius, & inferius; Superius autem foraminatum est, ut Granum per Foramen (tanquam Arenam in Sephydra) continue descendat, & subinde palis, post aliquot dies, reponatur; ut Granum sit in continuo Motu. Notandum autem est, etiam huiusmodi res, non tantum Putredinem cohibere, verum etiam Viriditatem conservare, & Desiccationem retardare; Cujus causa est ea, quam etiam superius notavimus; quod Evolutio Humoris Aquei, que Motu, & Vento acceleratur, Humorem Oleosum in suo esse conservat: qui alias in consortio Humoris Aquei fuisset una evoluturus. Etiam in quibusdam Montibus nōi Aer est purus, Cadavera ad plures dies manent, non multum deflorescentia.

13. Fructus, veluti Granata, Cytria, Mala, Pira, & huiusmodi: etiam & Flores, ut Rosa, Liliū, in Vasis Fictilibus bene obturatis diutius servantur: neque tamen non officit Aër ambiens ab extimis, qui etiam per Vas inaequalitates suas defert, & insinuat: ut in Calore, & Frigore manifestum est: itaque si & Vasa diligenter obturentur, atque obturata sub Terram in super condantur, optimum erit: neque minus utile est, si non sub Terrā, sed sub Aquis condantur, modo sint umbrosae, ut putei, & Cisterne in Domibus: sed quae sub Aquis condantur, melius reponuntur in Vasis Vitreis, quam in Fictilibus.

14. Generaliter quae sub Terra, & in Cellis subterraneis, aut in profundo Aquarum reponuntur, virorem suam diutius timentur, quam quae supra Terram.

15. Tradunt in Conservatoriis Nivium (sive sint in montibus, in Foveis naturalibus, sive per Arcem in Puteis ad hoc factis) observatum fuisse, quod aliquando Malum, aut Castanea, aut Nux, aut similia quippiam inciderit, quae post plures Menses liquefacta vivo, aut etiam intra Nivem ipsam, inventa sunt recentia, & pulchra, ac si pridem essent accepta.

16. Vvæ apud Russicos servantur in Racemis coopertis intra Farinam; quod licet gustus eas reddat minus gratas, tamen Humorem & Viriditatem conservat; etiam omnes Fructus duriores, non tantum in Farina, sed in scobe Lignorum, etiam inter Aceruos Granorum integrorum, diu servantur.

17. Invaluit Opinio, Corpora intra Liquores suae speciei, tanquam Menstrua sua, conservari recentia; ut Vvas in Vino, Oliivas in Oleo, &c.

18. Servantur Mala Granata, & Cotonea tinclā paulisper in Aquam Marinam, aut salinam, & paulo post extrahita, & in Aëre aperto (modo fuerit in umbra) siccata.

19. In Vino, Oleo, aut Amurca suspensa diu servantur; multo magis in Melle, & Spiritu vini; atque etiam multo maxime (ut quidam tradunt) in Argento vivo.

20. Incrustatio etiam Fructuum Cera, Pice, Gypso, Pasta, aut aliis oblinimentis, aut capsulis, diutius eos virides conservat.

21. Manifestum est Muscas & Araneas, & Formicas; & huiusmodi, casu in Eleatro, aut etiam Arborum Gummis immerfas, & sepultas, nunquam postea marcescere; licet sint Corpora mollia, & tenera.

22. Vvæ servantur pensiles; & sic de aliis Fructibus; duplex est enim ejus rei commoditas; una, quod absque ulla contusione, aut compressione fiat, qualis contra sit cum super dura collocantur: altera, quod Aër undequaque ipsas aequaliter ambiat.

23. Notatum est, tam Putrefactionem, quam Desiccationem in Vegetabilibus, non similiter, ex omni parte, incipere: sed maxime ex ea parte, per quam solebant, cum essent viva, attrahere Alimentum; itaque jubent aliqui Pediculos Malorum, aut Fructuum, Cera, aut Pice liquefacta, obducere.

24. Fila Candelarum aut Lampadarum majora citius absumentur Sevo, aut Oleum, quam minorā. Etiam Flamma ex Gossipio citius quam ex Scirpo, aut Stramine, aut Pimine ligneo: atque in Baculis Cereorum, citius ex Junipero, aut Abiete, quam ex Fraxino: Etiam omnis Flamma mota, & vento agitata, citius absumentur, quam tranquilla: itaque intra Cornu minus cito, quana in aperto: Tradunt quoque, Lychna in Sepulchris admodum diu durare.

25. Alimenti etiam Natura, & preparatio non minus facit ad durtumtatem Lychnorum, quam Natura Flammæ: Nam Cera, Sevo durtumior est, & Sevo paulo madidum, Sevo siccior: & Cera dura Cera molliore.

26. Arbores, si quotannis circa Radices earum Terram moveris, brevius durant: si per Lustra aut Decennia, diutius: Etiam Germina, & Sarcules decerpere, facit ad Longevitatem; Item Stercoratio aut Substratio ereta & similitum, aut multa Irrigatio, Fertacitati confert, & Aetatem minuit. Atque de Prohibitione Desiccationis, & Consumptionis, hac Inquisita sunt.

Inteneratio Desiccati (quae res est precipua) Experimenta præbet pauca, ideoque nonnulla quae in Animalibus sunt, atque etiam in Homine, conjugemus.

27. Vimina Salicis quibus ad ligandas Arbores utuntur, in Aqua infusa, sunt magis flexibilia; Similiter vitgarum Ferulae extremitates in urceis cum Aqua imponuntur, ne siccescant; quin & Globuli lusorij, licet per Siccitatem rimas collegerint, positi in Aqua rursus implentur, & consolidantur.

28. Ocreæ ex Corio vetustate dura, & obstinata, per illinitionem Sevi ad Ignem, molliuntur; etiam Igni simplici admota, nonnihil: Vesicæ, & Membranæ, postquam fuerunt induratae, ab Aqua calefacta admixto Sevo, aut aliquo Pingui, intenerantur; melius autem, si etiam paululum confricentur.

29. Arbores veteres admodum, quæ diu steterunt immota, fodiendo, & aperiendo terram, circa Radices ipsarum, manifesto tanquam juvenescunt, novis & teneris Frondibus emissis.

30. Boves Aratores veteres, & laboribus penitus exhausti, in lata Pascua inducti, Carnibus vestuntur novis, & teneris, & juvenilibus ut etiam ad Gustum Carnem Iuvenorum referant.

31. Diæta stricta consumens, & emaciens, ex Guajaco, Pane bis cocto, & similibus (quali ad curandum Morbum Gallicum, & inveteratos Catarrhos & Leucophlegmatiam uimur) Homines ad summam Macilentiam deducit, consumptis Succis corporis, qui postquam ceperint instaurari, & refici, manifesto cernuntur magis Iuvenes & Virides; quin etiam existimamus Morbos emaciantes, postea bene curatos, compluribus Vitam prolongasse.

Observationes majores.

1. **M**odis Homines, morte Nocturnarum, in Tenebris Notionum suarum acute vident, ad Experientiam, tanquam lucem diurnam, niſtant, & cœcutiunt. Loquuntur de Elementari Qualitate Siccitatis; & de Desiccantibus; & de naturalibus Periodis Corporum, per quas corrumpuntur, & consumuntur; sed interim, nec de Initiis, nec de Mediis, nec de Extremis Desiccationis, & Consumptionis, aliquid, quod valeat, observant.

2. Desiccatio & Consumptio, in Processu suo, tribus Actionibus perficitur; atque originem ducunt Actiones illæ à Spiritu innato Corporum, ut dictum est.

3. Prima Actio est, Attenuatio Humidi in Spiritum; secunda est, Exitus, aut Evolutio Spiritus; tertia est, Contractio partium Corporis crassiorum, statim post Spiritum emissum: Atque hoc ultimum est illa Desiccatio, & Induratio de qua præcipue agimus: priora duo consumunt tantum.

4. De Attenuatione, res manifesta est; Spiritus enim, qui in omni Corpore Tangibili includitur, sui non obliviscitur; sed quicquid nascitur in corpore (in quo obsidetur) quod digerere possit, & conficere, & in se vertere, illud plane alterat, & subigit, & ex eo se multiplicat, & novum Spiritum generat. Hoc ex probatione ea, instat omnium, evincitur; quod quæ plurimum siccantur, Pondere minuuntur, & deveniunt Cava Porosa, & ab intus Sonantia: certissimum autem est, Spiritum rei

præinexistentem, ad Pondus nihil conferre, sed illud levare potius; ergo necesse est, ut Spiritus præinexistens, Humidum, & Succum Corporis, quæ antea ponderaverant, in se verterit; quo factò pondus minuitur; atque hæc est prima Actio, scilicet Attenuationis Humoris, & Conversionis ejus in Spiritum.

5. Secunda Actio, quæ est Exitus, sive Evolutio Spiritus, res etiam manifestissima est. Etenim illa Evolutio, cum fit confertum, etiam sensui patet; in vaporibus Aspectui: in Odoribus Olfactui; verum si sensim fiat Evolutio, ut fit per Ætatem, tum demum peragitur sine sensu; sed eadem res est: Quinetiam, ubi Corporis Compages, aut ita arcta est, aut ita tenax, ut Spiritus Poros, & Meatus non inveniat, per quos exeat, tum vero etiam partes ipsas crassiores Corporis, in nixu suo exeundi, ante se agit, easque ultra Corporis superficiem extrudit; ut fit in Rubigine Metallorum, & in Carie omnium Pinguum. Atque hæc est secunda Actio; scilicet Exitus & Evolutionis Spiritus.

6. Tertia Actio paulo magis obscura, sed æque certa est; Ea est Contractio Partium crassiorum post Spiritum emissum; atque primo videte est Corpora post Spiritum emissum manifesto arctari, & minorem locum complere; ut fit in Nucleis Nucium, qui siccati non implent testam; & in Trabibus, & Palis Ligni, quæ primo contiguæ sunt ad invicem, ex Desiccatione aurem hiant; atque ex Globulis lusoriis, & similibus, qui per siccitatem rimosi evadunt: cum Partes se contrahant, & contractæ necessario spatia inter se relinquunt: Secundo patet ex Rugis Corporum siccatorum: Nixus enim se contrahendi, tantum valet, ut Partes contrahendo interim adducat, & sublevet: Quæ enim in extremitatibus contrahuntur, in Mediis sublevantur: atque hæc cernere est in Papyris, & Membranis vetustis: atque in Cute Animalium: atque in Extimis Casei mollioris, quæ omnia vetustate corrugantur: Atque tertio se ostendit amplius hæc Contractio in illis, quæ à Calore non tantum corrugantur, verum etiam complicantur, & in se vertuntur, & quasi rotulantur: ut cernere est in Membranis, & Papyris, & Foliis ad ignem admotis. Etenim Contractio per Ætatem, cum tardior sit, Rugas fere parit: at Contractio per Ignem, quæ festina est, etiam Complicationes. At in plurimis, ubi non datur corrugatio, aut Complicatio, fit simplex Contractio, & Angustatio, & Induratio, & Desiccatio, ut primo positum est: Quod si eousque invalescat Evolutio Spiritus, & Absumptio Humidi, ut non relinquatur satis Corporis, ad se unendum, & contrahendum, tum vero cessat Contractio ex necessitate, & Corpus redditur putre, & nihil aliud, quam Pulvisculus cohærens, qui levi tactu dissipatur, & abit in Aërem: ut fit in Corporibus cunctis valde absumptis: & Papyro, & linteo, ad ultimum combustis: & Cadaveribus imbalzatis post plura sæcula. Atque hæc est tertia illa Actio: scilicet Contractio Partium crassiorum, post Spiritum emissum.

7. Notandum est Ignem, & Calorem, per Accidens tantum desiccate; proprium enim eorum Opus est, ut Spiritum & Humida attenuent, & dilatent; sequitur autem ex Accidente, ut partes reliquæ se contrahant: sive ob Fugam Væcui tantum, sive ob alium Motum simul: de quo nunc non est Sermo.

8. Certum est etiam Putrefactionem, non minus quam Arefactionem, à Spiritu innato originem ducere, sed longe alia via incidere, nam in Putrefactione, Spiritus non emittitur simpliciter, sed ex parte detentus, mira comminiscitur: atque etiam partes crassiores, non tam localiter contrahuntur, quam coeunt singulæ ad Homogemam.

Longevitas, & Brevitas Vitæ in Animalibus.

Historia.

Ad Artic. 3. Connexio.

DE Diuturnitate, & Brevitate Vitæ in Animalibus, tenuis est Informatio quæ haberi potest: Observatio negligens: Traditio fabulosa: In Cicuribus Vita degenerat corrupti in Sylvestribus Injuria Cæli intercipit.

Neque quæ Concomitantia videri possint, huic Informationi multum auxiliantur (Moles Corporis, Tempus Gestationis in utero; Numerus Fœtus; Tempus grandescendi; alia) propterea quod complicata sunt ista, atque alias concurrunt, alias disjunguntur.

1. Hominis Ævum cæterorum Animalium omnium superat (quantum Narratione aliqua certa constare potest) præter admodum paucorum. Atque Concomitantia in eo, satis aequaliter se habent; Statura & Magnitudo grandis; Gestatio in Vtero novimestris: Fœtus ut plurimum unicus; Pubes ad Annum decimum quartum: Grandescencia ad vigesimum.

2. Elephas, sive haud dubia, curriculum Humana Vitæ ordinarium transcendit: Gestatio autem in utero decennalis, fabulosa; Biennalis, aut saltem supra annum, certa: At Moles ingens, & Tempus grandescendi usque ad Annum tricesimum: Dentes Robore firmissimo: Neque etiam Observationem Hominum fugit, quod Sanguis Elephantum omnium sit frigidissimus: Etas autem ducentesimum Annum nonnunquam complevit.

3. Leones vivaces habiti sunt, quod complures ex eis reperti sunt edentuli; Signo nonnihil fallaci; cum illud fieri possit ex Gravitate Anhelitus.

4. Versus magnus Dormitor est; Animal pigrum, & iners, neque tamen Vivacitatis notatum: Illud autem signum brevis Ævi; quod Gestatio ejus in utero sit festina admodum, vix ad quadraginta dies.

5. Vulpi multa se bene habere videntur ad Longevitatem: optime tecta est, Carnivora, & degit in Antris, neque tamen Vivacitatis notata: Certe est Generis Canini, quod Genus brevioris est vitæ.

6. Camelus longævis est; Animal macilentum, & nervosum: ita ut quinquaginta Annos ordinario, centum quandoque compleat.

7. Equi vitæ mediocri, vix quætragesimum Annum attingit, Ordinarium autem curriculum, viginti Annorum est: Sed hanc Brevitatem vitæ fortasse Homini debet: Desunt enim jam nobis Equi Solis, qui in Pascuis liberi, & lati degebant. Attamen crescit Equus usque ad sextum Annum, & generat in Senectute. Gestat etiam in utero Equa diutius, quam Fœmina, & in Gemellis rarior est. Afinus similis fere ævi ut Equus: Mulus utroque vivacior.

8. Cervorum vita celebratur vulgo ob Longitudinem; neque tamen Narratione aliqua certa: Nescio quid de Ceruo Torquato, cooperta Torque ipsa pinguedine carnis, circumferunt. Eo minus creditibilis est Longevitas in Ceruo, quod quinto Anno perficitur; atque non multo post, Cornua (quæ annuatim decidunt, & renovantur) succedunt magis conjuncta fronte, & minus ramosa.

9. Canis brevis est ævi, non extenditur Etas ultra Annum viceesimum; neque sæpe attingit ad decimum quartum: Animal ex calidissimis; atque inæqualiter vivens; cum, ut plurimum, aut vehementius moveat, aut dormiat. Etiam Multiparum est, & novem Septimanas gestat in utero.

10. Bos quoque, pro Magnitudine & Robore, admodum brevis est ævi, quasi sexdecim Annorum; Maresque Fœminis nonnihil vivaciores: Attamen unicum plerumque edit Partum, & gestat in utero circa sex Menses. Animal pigrum, & carnosum, & facile pinguescens, & Herbis solis pastum.

11. At Decennalis etas in Ovibus etiam rara est: licet sit Animal mediocri Magnitudinis, & optime tectum: atque quod mirum, cum minimum in illis reperitur Bilis: Capillitium habent omnium crispissimum: neque enim Pilus alicujus Animalis tam tortus est, quam Lana. Arietes antea tertium Annum non generant, atque habiles sunt ad generandum, usque ad octavum: Fœmelle pariunt quamdiu vivunt. Morbosum Ovis Animal, nec Etatis suæ curriculum fere implet.

12. Capere etiam similis est Ævi cum Ove, nec dispar multum in cæteris: licet sit Animal magis agile, & earne paulo firmiore, eoque debuere esse vivacius: attamen salacius est multo, eoque brevioris Ævi.

13. Sues ad quindecim Annos quandoque vivunt, etiam ad viginti, cumque sint Carne, inter Animalia omnia, humidissima, tamen nihil videtur hoc proficere ad Longitudinem vitæ: De Apro aut Sue Silvestri, nec certi habetur.

14. Felis Etas est inter sextum Annum, & decimum: Agile Animal, & Spiritu acri, cujus Semen (ut refert Aelianus) Fœmellam adurit: unde increbuit opinio: Quod Felis concipit in Dolo, & parit cum Facilitate: vorax est in Cibis, quos potius deglutit, quam mandit.

15. Lepores, & Cuniculi vix ad septem Annos perveniunt: Animalia Generativa, etiam Superfatantia: In hoc disparia: quod Cuniculus sub terra vivit, Lepus in aperto: quodque Leporis Carnes arriores sint.

16. Aves mole Corporis, Quadrupedibus longe sunt minores: Pusilla enim res est Aquila aut Cignus,